

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1970 r.

Nr 7

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

64 — nr 24 z dnia 16 lutego 1970 r. w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych 137

ZARZĄDZENIA:

- 65 — nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 marca 1970 r. w sprawie organizacji zjazdów w niektórych miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych 139
- 66 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lutego 1970 r. w sprawie ogólnych warunków umów o realizację inwestycji i o wykonanie remontów budowlanych 140
- 67 — Ministra Finansów z dnia 17 lutego 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych 153
- 68 — Ministra Finansów z dnia 21 lutego 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych 154
- 69 — Ministra Żeglugi z dnia 11 lutego 1970 r. w sprawie alarmów na statkach morskich 155
- 70 — Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 lutego 1970 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na XXV Targach Krajowych Wiosna 1970 w Poznaniu w roku 1970 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych targach w roku 1970 157

OBWIESZCZENIE

71 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 24 lutego 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 158

64

UCHWAŁA Nr 24 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1970 r.

w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych.

Oporając się na osiągniętych w 1969 r. doświadczeniach w zakresie organizacji studenckich praktyk robotniczych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Studenckie praktyki robotnicze organizują i realizują władze szkół wyższych.

2. Zasady organizacji praktyk robotniczych oraz wynikające z tego obowiązki władz szkół wyższych i studentów ustala Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki, Żeglugi oraz Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 2. 1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustala wytyczne w sprawie właściwego zatrudniania studentów odbywających praktyki robotnicze, na których podstawie Ministrowie: Rolnictwa, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Komunikacji, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Zdrowia i Opieki Społecznej, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) ustalają w terminie do dnia 1 lutego każdego roku wykazy przedsiębiorstw zobowiązanych do przyjęcia studentów w celu odbycia praktyk robotniczych.

2. Ministrowie wymienieni w ust. 1 oraz Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) składają Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, w terminie wynikającym z obowiązującego na dany rok harmonogramu, informacje o przewidywanym zatrudnieniu studentów z uwzględnieniem rozmieszczenia terytorialnego i rodzajów prac.

3. Kierownicy przedsiębiorstw zobowiązanych do przyjęcia studentów na praktyki robotnicze przedstawiają, w terminie wynikającym z obowiązującego na dany rok harmonogramu, właściwym terenowo wojewódzkim zespołom koordynacyjnym do spraw studenckich praktyk robotniczych,

o których mowa w § 12, propozycje frontu pracy, odpowiedniego do prowadzenia studenckich praktyk robotniczych.

4. Ministrowie wymienieni w ust. 1, Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) są odpowiedzialni za właściwe wykorzystanie pracy studentów odbywających praktyki robotnicze oraz za zapewnienie tym studentom odpowiednich warunków socjalno-bytowych w podległych przedsiębiorstwach.

5. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac może rozszerzyć przepisy ust. 1—4 na ministrów (kierowników urzędów centralnych) nie wymienionych w ust. 1.

§ 3. Kierownicy przedsiębiorstw resortów, o których mowa w § 2, zapewnią studentom odbywającym praktykę robotniczą:

- 1) racjonalne zatrudnienie przy prostych pracach produkcyjnych, usługowych bądź pomocniczych, odbywających się w godzinach dziennych; w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych procesem technologicznym produkcji, dopuszcza się zatrudnienie studentów na drugiej zmianie,
- 2) przydzielenie na czas praktyki odzieży oraz obuwia roboczego i ochronnego, jeżeli przewidują to warunki pracy w zakładzie lub przepisy o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 3) nieodpłatne zakwaterowanie w hotelach robotniczych, w równorzędnych kwaterach lub domach studenckich; w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych specyfiką prowadzonych robót i znaczną ich odległością od osiedli mieszkalnych, dopuszcza się możliwość zakwaterowania studentów w namiotach, pod warunkiem uzgodnienia standardu wyposażenia tych namiotów z organizatorem hufca,
- 4) częściowo odpłatne wyżywienie we własnej stołówce lub w innych zakładach żywienia zbiorowego; wyżywienie to powinno składać się z 4 posiłków dziennie,
- 5) udostępnienie bazy socjalno-kulturalnej i sportowej oraz innych posiadanych urządzeń i środków niezbędnych do realizacji planów wychowawczych,

6) zwrot kosztu przejazdu najtańszym środkiem lokomocji do miejsca stałego zamieszkania lub siedziby szkoły wyższej po odbyciu praktyki.

§ 4. 1. Odbywanie praktyki robotniczej traktuje się jako stosunek pracy.

2. Uprawnienia studentów w czasie odbywania praktyki w zakresie opieki lekarskiej, zasiłków chorobowych i świadczeń z tytułu nieszczęśliwych wypadków regulują przepisy ogólne oraz szczegółowe przepisy wydane w tym zakresie przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Dyrektora Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

3. Praktykę robotniczą odbywa się na podstawie umowy o pracę na czas określony, zawartej między studentem a zakładem pracy, w którym student ma być zatrudniony w okresie praktyki. Wzór umowy o pracę określi Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Komendantem Głównym Ochotniczych Hufców Pracy.

§ 5. Do studentów odbywających praktyki robotnicze stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie pracy kobiet i młodocianych.

§ 6. Szkoła wyższa zawiera z zakładem pracy umowę określającą zadania oraz obowiązki szkoły i zakładu pracy. Wzór umowy określi Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Komendantem Głównym Ochotniczych Hufców Pracy.

§ 7. 1. Dla odbycia studenckich praktyk robotniczych powinny być tworzone studenckie hufce pracy.

2. Studenckie hufce pracy powinny być tworzone przez władze uczelni przy współdziałaniu organizacji młodzieżowych: Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej i Zrzeszenia Studentów Polskich.

3. Na czele studenckiego hufca pracy stoi komendant hufca będący pracownikiem naukowo-dydaktycznym szkoły wyższej; jego zastępcą jest student-aktywista organizacji młodzieżowej działającej na terenie uczelni.

4. Dla lepszego nadzoru nad pracą hufców, racjonalnej organizacji działalności wychowawczej oraz zapewnienia optymalnych warunków bytowych i wypoczynku studenckie hufce pracy mogą grupować się w brygady. Kierownictwo brygady stanowią: komendant brygady, przedstawiciele hufców wchodzących w skład brygady oraz przedstawiciele organizacji młodzieżowych.

5. Tryb powoływania komend brygad i komendantów hufców, ich obowiązki oraz sposób pokrywania kosztów związanych z działalnością brygad określi Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z władzami naczelnymi organizacji młodzieżowych wymienionych w ust. 2.

§ 8. 1. Studentom odbywającym praktyki robotnicze przysługuje wynagrodzenie według zasad obowiązujących w danym przedsiębiorstwie stosownie do rzeczywistego wkładu ich pracy.

2. Jeżeli student z przyczyn od siebie niezależnych osiągnął zarobek niższy od minimalnej płacy, przedsiębiorstwo zobowiązane jest wypłacić wyrównanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami stosowanymi przy wypłatach minimum wynagrodzenia, do wysokości 850 zł w stosunku miesięcznym.

§ 9. 1. Wynagrodzenia studentów odbywających praktyki robotnicze są wypłacane z osobowego funduszu plac, ustalonego w planie dla przedsiębiorstwa.

2. Ewentualne przekroczenie osobowego funduszu plac, wynikające z zatrudnienia przez przedsiębiorstwo studentów, może być w uzasadnionych wypadkach usprawiedliwione na podstawie decyzji ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodo-

wej miasta wyłączonego z województwa) sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem — w ramach posiadanych rezerw funduszu plac.

3. Zatrudnienie studentów odbywających praktyki robotnicze jest zaliczane do planu zatrudnienia ustalonego w narodowym planie gospodarczym dla przedsiębiorstw.

4. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac może w uzasadnionych wypadkach uznać przekroczenie planu zatrudnienia ustalonego w narodowym planie gospodarczym dla resortu, wynikające z zatrudnienia studentów na praktykach robotniczych, oraz ustalić gałęzie gospodarki, w których zatrudnienie studentów będzie ewidencjonowane i rozliczane oddzielnie.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa zatrudniające studentów odbywających praktyki robotnicze zobowiązane są do ponoszenia kosztów związanych z zakwaterowaniem, dopłatami do wyżywienia, przejazdami studentów oraz wynagradzaniem zastępców komendantów hufców według zasad określonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

2. Sposób rozliczania i ewidencjonowania kosztów określonych w ust. 1 ustali Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 11. 1. Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Studenckich Praktyk Robotniczych jest z urzędu Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.

2. Pełnomocnik Rządu do Spraw Studenckich Praktyk Robotniczych powołuje, złożony z przedstawicieli zainteresowanych ministerstw i instytucji, Centralny Zespół Koordynacyjny, stanowiący jego organ doradczy w zakresie przygotowania, organizacji frontu pracy i zapewnienia odpowiednich warunków socjalno-bytowych.

3. Dla zapewnienia jak najlepszej realizacji celów wychowawczych studenckich praktyk robotniczych Pełnomocnik Rządu do Spraw Studenckich Praktyk Robotniczych zapewnia odpowiednią liczbę miejsc pracy dla praktykantów, sprawuje nadzór nad przebiegiem praktyk w przedsiębiorstwach, koordynuje organizację frontu pracy, nadzoruje działalność wojewódzkich zespołów koordynacyjnych oraz odpowiada za wydawanie przepisów w sprawach zatrudnienia, plac i warunków socjalno-bytowych związanych z praktykami robotniczymi.

§ 12. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) powołają w terminie do dnia 15 marca 1970 r. wojewódzkie zespoły koordynacyjne do spraw studenckich praktyk robotniczych.

2. Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy, m. Łodzi, m. Krakowa, m. Poznania i m. Wrocławia powołają w porozumieniu z prezydiami odpowiednich wojewódzkich rad narodowych zespoły koordynacyjne wspólne dla tych miast i województw.

3. Na czele wojewódzkiego zespołu koordynacyjnego stoi zastępca przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

4. W skład wojewódzkiego zespołu koordynacyjnego wchodzi przedstawiciele szkół wyższych i instytucji oraz przedstawiciele wojewódzkiej komisji ochotniczych hufców pracy, powołani przez przewodniczącego zespołu.

5. Wojewódzkie zespoły koordynacyjne zapewniają właściwy front pracy i odpowiednie warunki socjalno-bytowe dla studenckich hufców pracy zgłoszonych do odbycia praktyk przez uczelnie mające siedziby na terenie ich działania oraz dla studenckich hufców pracy z innych uczelni, których zatrudnienie w ramach działalności koordynacyjnej zlecił Pełnomocnik Rządu do Spraw Studenckich Praktyk Robotniczych, jak również prowadzą nadzór nad prawidłowym przebiegiem praktyk na własnym terenie, szczególnie pod kątem widzenia zapewnienia studentom właściwych warunków socjalno-bytowych.

§ 13. Pełnomocnik Rządu do Spraw Studenckich Prak-tyk Robotniczych ustala w porozumieniu z Ministrem Oświa-ty i Szkolnictwa Wyższego harmonogram organizacji stu-denckich praktyk robotniczych na każdy rok kalendarzowy.

§ 14. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali w terminie do dnia 1 kwietnia 1970 r. zasady przeprowadzania badań lekarskich studentów zobowiązanych do odbycia prak-tyk robotniczych, zapewni opiekę lekarską studentom odby-wającym praktyki robotnicze oraz nadzór sanitarny w miej-scach pracy i zakwaterowania tych studentów.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozu-mieniu z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Studenckich Prak-tyk Robotniczych wprowadzi sprawozdawczość statystyczną w zakresie zatrudnienia, czasu pracy, płac, kosztów i wyni-ków ekonomicznych studenckich hufców pracy.

3. Minister Handlu Wewnętrznego zapewni:

- 1) przedsiębiorstwom zatrudniającym studenckie hufce pra-cy odpowiednią ilość środków żywnościowych na pro-wadzenie stołówek w miejscach zakwaterowania studen-tów,

2) uczestnikom studenckich hufców pracy całodzienne wy-żywienie, na zasadach odpłatności, w podległych zakła-dach żywienia zbiorowego, jeżeli przedsiębiorstwo, w którym odbywają się praktyki robotnicze, nie posiada własnej stołówki,

3) przedsiębiorstwom zatrudniającym studenckie hufce pra-cy odpowiednią ilość odzieży ochronnej i roboczej, sprzętów wyposażenia kwater, świetlic i stołówek.

4. Minister Przemysłu Lekkiego zapewni, na wniosek zainteresowanych ministrów, odpowiednią ilość namiotów i sprzętu kwatermistrzowskiego dla zakwaterowania studen-ckich hufców pracy.

5. Na podstawie umów, o których mowa w § 4 ust. 3, prezydium rad narodowych zapewnią studentom wyjeżdżają-cym na praktyki robotnicze bilety kredytowane na przejazd koleją do miejsca pobytu studenckiego hufca pracy.

§ 15. Termin, o którym mowa w § 2 ust. 1, ulega w 1970 r. przesunięciu o dwa miesiące.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

65

ZARZĄDZENIE Nr 19 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1970 r.

w sprawie organizacji zjazdów w niektórych miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych.

W celu zapewnienia dogodniejszych warunków dla re-cepcji turystów w niektórych miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się w załączniku do zarządzenia wykaz miejscowości turystyczno-wypoczynkowych, w których zjazdy nie mogą być organizowane w okresie sezonu turystycz-nego poza wyjątkami przewidzianymi w § 3 i § 5.

2. Przez zjazdy należy rozumieć konferencje, narady, kursy szkoleniowe itp., których zorganizowanie zmniejsza o ponad 10 miejsc noclegowych możliwości recepcyjne ho-teli lub innych zakładów świadczących usługi noclegowe w miejscowości, w której odbywa się zjazd.

§ 2. Ograniczenie, o którym mowa w § 1 ust. 1, obo-wiązuje:

- 1) w sezonie letnim — w okresie od 1 lipca do 31 sierpnia,
- 2) w sezonie zimowym — w okresie od 20 grudnia do 31 marca, a ponadto
- 3) w miastach: Gdańsku, Gdyni i Sopocie — w okresie od 15 do 30 czerwca i w m. Krakowie — w okresie od 1 maja do 30 czerwca.

§ 3. 1. Zjazdy z udziałem obywateli państw obcych mogą być organizowane w okresie sezonu turystycznego w miejscowościach objętych wykazem wyłącznie za zgodą or-ganu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej pre-zydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady naro-dowej miasta wyłączonego z województwa), wyrażoną w po-rozumieniu z komitetem kultury fizycznej i turystyki tego prezydium.

2. W wyjątkowych, uzasadnionych wypadkach przepis ust. 1 może być stosowany do zjazdów bez udziału oby-wateli państw obcych.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do organizacji zjazdów we wszystkich schroniskach na terenie województw krakowskiego, katowickiego i wrocławskiego.

§ 5. 1. Przepisy zarządzenia nie dotyczą zjazdów orga-nizowanych:

- 1) na terenie Gdańska, Gdyni i Krakowa — przez prezy-dia rad narodowych oraz urzędy mające siedzibę w tych miastach;
- 2) w miejscowościach objętych wykazem — przez organy administracji szkolnej, jeżeli uczestnicy tych zjazdów korzystają z noclegów w budynkach szkolnych lub in-ternatach;
- 3) w miejscowościach objętych wykazem — przez organy państwowe, instytucje i organizacje we własnych ośrod-kach szkoleniowych, a w sezonie zimowym w ośrodkach czasowych i wypoczynkowych w województwie wro-cławskim;
- 4) przez upoważnione do tego instytucje i biura podróży z udziałem obywateli państw obcych.

2. Instytucje i organizacje o zasięgu wojewódzkim oraz wojewódzkie oddziały instytucji i organizacji mające siedzi-bę w miastach określonych w ust. 1 pkt 1 mogą organizo-wać w tych miastach zjazdy w okresie sezonu turystyczne-go wyłącznie za zgodą organu do spraw gospodarki komu-nalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z wo-jewództwa), wyrażoną w porozumieniu z komitetem kultury fizycznej i turystyki tego prezydium.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 116 Prezesa Rady Mini-strów z dnia 7 grudnia 1962 r. w sprawie organizacji zjaz-dów w niektórych miejscowościach turystyczno-wypoczyn-kowych (Monitor Polski Nr 86, poz. 404).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 19 Pre-za Rady Ministrów z dnia 3 mar-ca 1970 r. (poz. 65).

WYKAZ MIEJSCOWOŚCI TURYSTYCZNO-WYPOCZYNKOWYCH, W KTÓRYCH ZJAZDY NIE MOGĄ BYĆ ORGANIZOWANE W OKRESIE SEZONU TURYSTYCZNEGO

A. Sezon letni.

1. Województwo białostockie:
Augustów,

2. Województwo bydgoskie:
Ciechocinek,
Toruń,